

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
0																																
100	98	96	94	92	90	85	80	70	60	55	50	45	40	30	20	15	10	8	6	4	2											

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Päätoimittaja

Lauri Kontro

Toimituspäälliköt

Jussi Martikainen

Tiina Taipale

Kreikan ongelmat syvenevät edelleen

Kreikan parlamentti hyväksyi sunnuntain ja maanantain välisenä yönä maan hallituksen Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n, Euroopan keskuspankin EKP:n ja EU:n sopiman säästöpaketin. Paketin hyväksyminen on ehtona sille, että Kreikka saa seuraavan 130 miljardin euron tukipaketin.

Lisäsäästöt ovat kreikkalaisten kannalta karua luettavaa. Seuraavien kolmen vuoden aikana julkisesta taloudesta pitää leikata 15 000 työ-paikkaa, minimipalkkoja alennetaan 600 euroon kuukaudessa ja palkat jäädytetään kunnes työttömyys on alle kymmenen prosenttia.

Parlamentin istunnon aikana kreikkalaiset osoittivat mieltään Ateenan kaduilla. Poliittinen tilanne on sekava, koska parlamentin äänestyksen jälkeen hallituspuolueista erotettiin 40 kansanedustajaa, jotka äänestivät hallituksen esitystä vastaan.

Euromaiden ja IMF:n on määrä hyväksyä Kreikan tukipaketti tänään. Ongelmien syvyydestä kertoo se, että jo nyt epäillään, ettei tukipaketti riitä, vaan rahaa tarvitaan lisää. Nyt luvussa oleva 130 miljardin tukipaketti on yhtä suuri kuin koko EU:n budjetti.

Kreikan akuutti talouskriisi on kestänyt nyt noin kaksi vuotta ja lukuisia kriisikokouksia. Kokouksista ja apupakeista huolimatta Kreikan talous on vajonnut yhä syvemmälle. On vaikea uskoa, että rajut leikkaukset auttaisivat valmiiksi lamassa olevaa maata nousemaan jaloilleen. Tähän saakka ne ovat syventäneet kriisiä ja leikanneet välttämätöntä talouskasvua.

Viime kesänä sovittiin, että Kreikkaa rahoittaneiden yksityisten sijoittajien kanssa neuvottelajan noin sadan miljardin euron velkojen huojennus. Neuvottelut ovat edelleen kesken. Näyttääkin siltä, että Kreikan nyt saamat tukirahat virtaavat edelleen yksityisiltä sijoittajilta saatujen lainojen maksamiseen.

Eurooppalaiset päättäjät ovat useaan otteeseen sanoneet, ettei Kreikka voi erota eurosta. Se johtaisi vieläkin suurempaan kaokseen Kreikassa ja koko EU:ssa. Toisaalta voi kysyä, miten Kreikka voi selvitä tilanteesta euromaana, koska se ei voi devalvoida valuuttaansa.

Esimerkiksi Argentiinan talous romahti vuosituhannen alussa ja maa julistautui maksukyvyttömäksi. Dollariin kiinteästi

EU-budjetti varjossa

EU:n jäsenmaat ottavat näinä päivinä kantaa unionin budjettiin ja sen tulevien vuosien kehyyksiin. EU:n vuotuinen rahankäyttö on noin 140 miljardia euroa, josta maatalouden, aluekehityksen ja työllisyyden tuet muodostavat valtaosan.

Rahaa EU:lle kertyy lähinnä jäsenmaiden vuotuisista jäsenmaksuista. Vaikka budjetti vastaa vain noin prosenttia EU-maiden yhteenlasketusta bkt:stä, on jaettava summa melkoinen.

EU-budjetin jätissummat ja niiden jako-perusteet jäävät tällä hetkellä kakkosluokan uutiseksi. EU:n päättäjät joutuvat yhdessä hetkessä ottamaan kantaa siihen, myönnetäänkö konkurssin partaalla horjuvalle Kreikalle koko unionin vuosibudjettia vastaava rahamäärä uutena hätäapuna.

Euron ja velkaantuneiden euromaiden talouskriisissä raha on muuttunut numeroiksi, joiden mittakaava ja suhde reaali maailmaan

hämärtyvät nopeasti. Tämän vuoksi esi-merkiksi Suomen aluetalouksille tärkeät EU:n budjettivalmistelut vaikuttavat lähinnä näpertelyltä.

Komission viimekesäinen budjettiesitys leikkaisi Itä- ja Pohjois-Suomen alueutkia seitsemän vuoden aikana yhteensä noin 140 miljoonalla eurolla. Summa voi tuntua suurelta, mutta se on vain promille EU:ssa parhaillaan päätettävästä Kreikka-paketista.

Suomen eduskunta puolestaan siunasi joulun alla Kreikka-apuihin summan, joka mahdolliset korot huomioiden on noin 200-kertainen verrattuna rahaan, jonka komissio haluaisi Itä- ja Pohjois-Suomen tuista nipistää.

Rauhoitteleavan puheenparteen kuuluu Suomessa toteamus, että kaikki on suhteellista. On toivottavaa, että päättäjien suhteellisuuden taju satojen miljardien pyörytyksessä säilyy, ja ettei se tavalliselta kansalaiseltakaan aiivan kokonaan katoa.

Säännöistä piittaamattomat suharit pitää saada pois liikennevirrasta.



jarmo.palokallio@maaseuduntulevaisuus.fi

VIERASYLIÖ

Hukatun kansan ääni

Presidentinvaaleissa Itä- ja Pohjois-Suomi äänestivät laiskemmin kuin Etelä-Suomi. Se oli ratkaiseva tekijä Pekka Haaviston voittaessa Paavo Väyrysen ja noustessa toiselle kierrokselle. Vaalien toisella kierroksella alueelliset äänestys-erot vain kasvoivat.

Äänestyshalukkuus onkin vaalien syväluotaavampia yhteiskunnallisia ja poliittisia viestejä. Äänestäminen ei merkitse vain poliittista osallistumista, se ilmentää myös yhteiskunnallisen osalli-suuden kokemista.

Kummatkin ovat tärkeitä ja kietoutuvat toisiinsa. Niitä voidaan tutkia yhdessä tai erikseen. Usein unohtuu, että politiikka kansalaisyhteis-kunnassa luo myös yhteenkuuluvuutta ja vuorovaikutusta, sitoo ja yhdistää. Osallistuminen luo osallisuutta, ja osallisuus vahvistaa osallistumista.

Heikon äänestysaktiivisuuden selitykseksi ei kelpaa kaupunkien äänestysvaihteluista usein kertova sisäinen eriytyminen ja lähiöiden huono-osaisten äänestämättömyys. Haaste on paljon suurempi ja moni-sisempi. Kun vaalista toiseen äänestysaktiivisuus maa-kunnassa jää 50-65 prosenttiin, jotakin on perustavasti vialla.

Äänestämättömyys hukattu mahdollisuus
Äänestämättömyyden arviointi on myös poliittista tulkintaa. Maakuntien äänestysaktiivi-suuden alenemisen syyt on avattava, sillä äänestämättä jättäneiden 30–40 prosentin

joukko on iso. Äänettömyyden ääni ei enää saa hukkaa kuulumattomiin.

Jos maakuntien alhainen äänestysvilkkkaus on viesti niiden asukkaiden huono-osaisuuden ja irrallisuuden tunteesta, tieto on ymmärrettävä velvoittavana yhteiskunnallisen oikeuden-mukaisuuden vaatimuksena.

Viesti kertoo myös turhau-tumisesta ja uskon puutteesta poliittisen järjestelmän kykyyn muuttaa tilannetta. Jos samanaikaisesti vallitsee epäluottamus politiikkaan ja poliittiseen järjestelmään, eikä se aiheuta mitään muutosta, seuraukset voivat johtaa entistä suurempaan irrallisuuteen ja sen mukaiseen toimintaan.

Tilanne on toisenlainen kuin poliittiseksi iskulauseeksi 1970-luvulla nousseen ”unohdetun kansan” aikana. Käsite ”hukattu kansa” kuvaa paremmin nykytilannetta ja sitä, miten asia koetaan maa-kunnissa.

Unohdettu kansa halusi arvostusta isänmaalle vuosi-kymmeninä tekemästään työstä. Hukattu kansa haluaa arvon parast’ aikaa tekemälleen työlle ja mahdollisuuden tehdä työtä myös tulevaisuudessa. Hukattu kansa haluaa lunastaa paikkansa Suomen rakentamisessa, olla vahvuus eikä menetetty mahdollisuus.

EU ja valtio ovat sääntöineen ja järjestelmineen läsnä, mutta kummaankaan ei koeta vahvis-tavan elämisen edellytyksiä tai vaikuttamisen mahdollisuuksia. Suurkuntiin siirtyminen kaven-taisi kansanvaltaa entistään.

Äänettömyyden ääni ei enää saa hukkaa kuulumattomiin.

Kansanvaltaa vaalittava

Kansanvallan instituutioiden ja toimintatapojen legitimitietin arvostuksen heikkeneminen on vakava asia. Sen vahvista-minen 2010-luvulla on sekä hallinnollis-institutionaalinen että poliittis-toiminnallinen haaste. Kansan äänen rinnalla on kuuluttava kansanvallan ääni.

Kansalaisten tasavertaisen kohtelun ja palvelut takaava kuntien ja valtion välinen työn- ja vastuunjako tai mahdollisuus omaehtoisesti päättää alueen kehittämisestä eivät ole vain hallinnollisia kysymyksiä.

Kansanvalta ei ole hallinnointia. Kansanvaltaa ei myöskään ole ämyrimäinen kansan äänen vahvistaminen tai poliittisena postilaatikkona toimiminen. Kansanvalta on osallisuutta ja osallistumista, vaikuttamista ja vuoro-vaikuttamista.

Maakuntien hukattu kansa on elämänhaluista ja uskoo itseensä. Se ei koe olevansa poliittisen saattohoidon tarpeessa, mutta monet päättäjät välittävät kannan-otoillaan juuri sellaista henkistä asennetta maakuntien asukkaille.

Keskiviikkona 15. helmikuuta 2012

Ranskassa kuntia on lähes 40 000, eikä kuntarakenteeseen ole juuri puututtu sitten 1700-luvun. **MERI ALARANTA-SAUKKO SUOMENMAASSA**

Vaalien ensimmäinen kierros osoitti väen vähenemisen vaikutuksen poliittiseen voimaan. Väyrystä lukuun ottamatta maakuntien kiertäjät jäivät vähiin. Ei ollut kiinnostusta eikä tarvetta. Äänestäjien enemmistö oli etelässä. Poliittinen asetelma, vaihtoehdot ja vastakohdat syntyivät helsinkiläisistä mediatodellisuudesta.

Niinistö ja Haavisto toistensa täydentäjät
Missä Sauli Niinistö ja Pekka Haavisto olivat toistensa vaihtoehtoja ja vastakohtia? Vastakkainasettelua on turha puhua. He olivat toisiaan täydentävä pariväljakko. Heillä oli arvokas sanoma. Heidän äänestäjillään oli tärkeä viesti. Poliittisesta vaalista puuttui kuitenkin poliittinen jännite.

Vastakkainasettelua ylitettiin luoda arvoulottuvuudella – konservatiivi tai liberaali. Sukupuolinen suuntaus on aika kapea kaista yhteiskunnallisten arvoerojen rakentamiseksi. Vaaleista on kulunut vasta hetki, ja nyt jo on mahdoton muistaa ehdokkaita erottaneita politiikan kysymyksiä.

Toisen kierroksen alaisesta äänestyshalukkuudesta ei voi syyttää vain oman ehdokkaan putoamista. Syytä on pikem-minkin poliittisen vaihtoehdon puuttuminen. Poliitiikasta puhuminen oli keväällä 2011 populistista vähemmistöjä hylkivää mielipidesurffailua. Ikään kuin vastineeksi vaalit olivat nyt sovinnaista hymistelyä.

Hallitus-oppositio asetelma elvytettävä
Vaalien poliittisissa arvioissa huomattiin, että ensimmäistä kertaa suorassa kaksivaiheisessa kansanvaalissa ehdokkaana ei ollut sosialidemokraattien tai vasemmiston ehdokasta, ei ollut mies-nainen –asetelma, eikä hallituspuolueen ehdokas vastaan oppositiopuolueen ehdokas.

Varsinkin viimeisen asetelman puuttumisen olisi otsikoihin kolme päivää vaalien jälkeen, kun vihreiden täydentämä sinipunahallitus ravisti hihastaan Suomen kuntien ja armeijan joukko-osastojen lahtauslistan.

Miksi hallitus vastaan oppositio –asetelma on kadonnut, ja mitä se merkitsee poliittisessa osallistumisessa?

Puolueita on aina helppo soimata, mutta puolueiden paikkaa kansanvallassa on vaikea korvata. Keskustalle haaste on vaativa. Puolueen kannatushan on perinteisesti ollut vahva siellä, missä nyt äänestetään heikosti.

Jos maakunnissa ei nyt herätä eikä maakuntia herätetä, presidentinvaaleissa koettu valintatilanne toistuu.

Kun omaa vaihtoehtoa ei ole, vaihtoehdoksi jää tykkää tai ei-tykkää napin painaminen netissä, jos sellainen yhteys on.

PEKKA PERTTULA

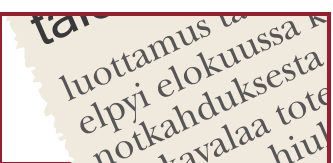
Kirjoittaja on valtiotieteiden tohtori.

Ollaanko kammit?

Läheisyys lämmittää Highlander-emoja, jotka pärjällävät hangella liki 30 asteen pakkasessa Savonlinnassa Lomamokkilan maaseutumatkailutilalla. Tällä emolla on juuri nyt tärkeää asiaa vasikalleen.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimi-tukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

LEHTIKATSAUS



Lemmikit voisi kieltää

Pohjalainen kiittelee Korkea-saaren eläintarhan entisen johtajan Seppo Turusen kritiikkiä lemmikkieläinten pitoa kohtaan.

”Yleisradion haastattelussa hän sanoo suoraan, että lemmikit ovat liiketoimintaa ja markki-noiden synnyttämä muoti-ilmiö, josta ajan oloon pitäisi päästä kokonaan eroon.

Raju kanta on ilman muuta kylmä suihku suurille kansan-joukoille, joilla on lemmikki-eläimiä.

Turunen pahoittelee, että lemmikeistä aiheutuu paljon esimerkiksi eläinsuojelun piiriin kuuluvia ongelmia.

Ekologisestiakaan ongelmat eivät ole vähäiset. Ne liittyvät villi-eläinten pyydystämiseen sekä lemmikkien ruuan tuotantoon.

Hänelle ei myöskään mene täydestä ajatus, että lemmikit lähentäisivät ihmistä ja luontoa. Kaupunkilaiset ovat vieraantu-neet luonnosta, eivätkä lemmikit korjaa sitä puutetta.

Epäilemättä kaikki lemmikit eivät saa hyvää kohtelua eikä lemmikin valinnassa ole aina edes terve harkinta mukana. Turunen haluaisi esimerkiksi kissojen ja koirien omistajille pakollisen pätevyyskortin ja koulutusta lemmikkien hoitoon.

Tuo ei ehkä ole aivan hassumpi ajatus.”

Näin säilyy yhtenäisyys

Aamulehti on löytänyt mallin kansakunnan yhtenäisyyden vaalimiselle presidentin-vaaleissa.

”Keski-asialainen entinen neuvostasavalta Turkmenistan-tarjoaja oivallisen mallin, miten joittenkin paheksuma kansan jakautuminen kahtia vaaleissa voidaan estää tai ainakin minimoida.

Turkmenistanilaiset äänes-tivät sunnuntaina itselleen

presidentin, joksi valittiin uudelleen maan nykyinen johtaja – ”suojelija” kuten hän itse sanoo – Gurbanguly Berdymukhamedov. Hän sai vanhaan hyvään neuvostotapaan 97 prosenttia äänistä.

Berdymukhamedovilla oli näennäisesti useita vasta-ehdokkaita, mutta he eivät löytäneet mitään moittittavaa istuvasta presidentistä vaan päinvastoin ylittivät vuolaasti hänen johtajuuttaan.”

Puolueet kuntamyrskyssä

Turun Sanomat ennustaa etenkin hallituspuolueille paineita kuntauudistuksesta. ”Kokoomus ja Sdp ovat kunta-uudistuksessa ja talouden sopeuttamisessa maksajan paikalla, mitä vaalimenestykseen tulee. Luottamuksen ja uskotta-vuuden löytäminen etenkin suur-ten kaupunkien kehyskunnissa voi vaatia suurennuslasia.

Varsinkin kokoomuksessa jännitteet kuntapäättäjien ja puolue-eliitin välillä ovat käsin kosketeltavia.”